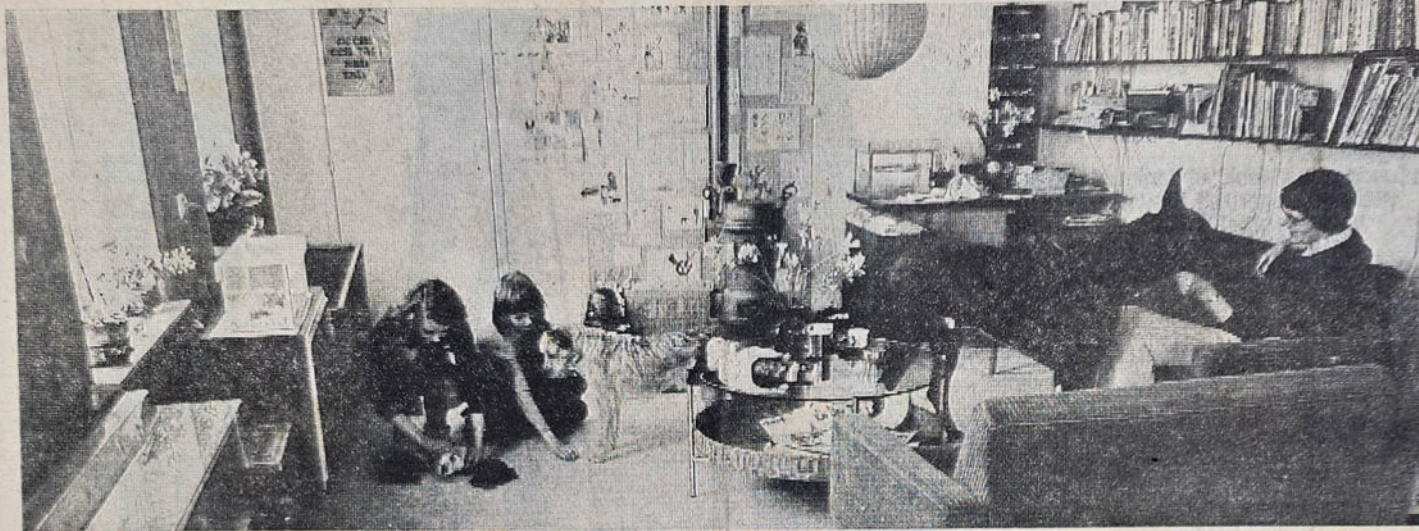

BEEMSTER — Een zwarte hond, zo groot als een pony en met de agressieve souplesse van een panter veroverde woest blaffend het stukje kamer achter de geopende deur. „Rustig, Dennis”, zegt mevr. Tjaden, en dan, verontschuldigd: „Ja, hij is niet op vreemden gesteld”. Dennis buldert echter door, en een kleinere hond, een soort terriër, blaft en springt dapper mee. Dacht u dat ik daar bang voor was? Kom nou! Ik heb wel vaker een hond gezien. De honden zijn echter niet alleen. Een grote papegaaiachtige vogel fladdert in een voliëre hoog aan de muur boos krijsend heen en weer, 2 katten zitten boven op de tafel kil en ongestuurd te kijken en in mijn nek heb ik zo'n gek gevoel. Als ik me omdraai zie ik vlak boven me op de kast de woedende ogen van een andere kat en als op commando vliegen tussen mijn benen door nog eens 2 katten over de gladde vloer naar buiten. Een schildpad waggelt haastig achter de kachel en de zebra-vinkjes zingen in koor „Als het kindje binnenkomt...”. In hun eigen taal wel te verstaan. Mevr. Tjaden lacht en roept boven het koor uit: „Ga maar even rustig zitten, ze zijn direct wel rustig”.

Hoe leven 6 mensen, 2 honden (waarvan 1 als een pony), 7 katten, 9 vogels, 5 schildpadden, ongeveer 40 vissen, 5 muizen en 1 cavia zonder oorlog in een huiskamer?

Tekst: Harrie Aardema
Foto's: Rob Josselet

● Een klein gedeelte van de menagerie.

DIERENVOLKJE IN HUISKAMER

Indedaad neemt al spoedig het aantal welkomstgeluiden af. De gemobiliseerde bewoners van de huiskamer hebben zich nu zwijgend door de hele kamer verspreid. Ze liggen de indringer al of niet verdekend opgesteld gade te slaan. Argwanend. Ik meen een lichte dreiging in deze stilte na de storm te voelen. Als mevr. Tjaden zegt: „Zal ik een kopje koffie maken?” is de kleinere hond, die Rakker blijkt te heten, de eerste bewoner die vrede wenst te sluiten. Hij gromt net meer en komt met een schuine kop, waarop te lezen is „misschien valt-ie wel mee” vlak voor me staan. De grote zwarte hond, wie een paardezadel beslist niet gek zou staan, besnuffelt mijn oor. De 2 katten zitten nog in dezelfde zwijgende standbeeldhouding het slagveld te overzien. De vogels zijn stil.

OPVANG

Eindelijk bestaat min of meer ongevaarlijk de gelegenheid de kamer eens te overzien. Min of meer, want met het bewegen van mijn hoofd bewegen alle dierenkoppen mee en de grote zwarte gromt even. Er staan nog 5 glazen bakken met beestjes en bovendien enkele dozen in de kamer. Het gekke is dat de vloer helemaal niet op de bodem van een „beestenstal” lijkt. Hij is glad en vertoont geen enkel dierlijk vlekje. Hier valt iets te leren voor veel huisdierenhouders. In een tijd, waarin nog auto's vol jonge honden en katten op straat worden gegooid, is dit een waar paradijs. Mevr. Tjaden en al haar „echte” familieleden zijn een en al zorgzaamheid voor hun dierlijke huiskamergenoten.

● Betja

● Boudewijn en Dennis zijn niet zo erg op elkaar gesteld.

in totaal 5 muizen. Die gekke onderverdeling is nodig om een stormachtige gezinsuitbreiding te voorkomen. In de „mannenbak” zit een mannetjesmuisje en in de „vrouwenbak” dribbelen 4 vrouwtjesmuisjes door elkaar. De muizen worden gevoerd met een speciaal muizenvoer en af en toe een blaadje sla. De vissen hebben ook een mannen- en een vrouwenbak. Door een lamp wordt de tropische temperatuur gehandhaafd. De exotische visjes leven over het algemeen in een goede verstandhouding met de andere bewoners. De katten liggen soms op het warme dekset te slapen. Mevr. Tjaden zegt: „We hebben alleen een keer een ongeluk gehad, toen Dennis met zijn staart door de bak ging. Toen vlogen de vissen door de kamer, maar er waren er niet veel dood.”

JOEG EN STOFFEL

De twee landschildpadden Joeg en Stoffel hebben hun woonplaats in een doos naast de kachel, die met een warmtelamp de nodige gezelligheid behoudt. Dat vinden de katten ook, want af en toe ligt een van de katten naast de schildpadden te slapen.

Mevr. Tjaden: „Joeg komt uit Joegoslavië. Daarom heet hij Joeg. We hebben hem van een Joegoslaaf gekregen, maar dat hadden we bij nader inzien beter niet kunnen doen. Hij behoort namelijk tot een schildpaddensoort die bijna is uitgestorven. Hij was eerst vrij agressief. We hebben hem 6 weken in quarantaine gehad en hij legde toen 2 eieren waar niets uitkwam.

Stoffel hebben we in Purmerend gekocht. Hij is genoemd naar Stoffel uit de Fabeltjeskrant”. Joeg en Stoffel eten dagelijks hun portie appel, sla, groenten en enige vitaminedruppels. In een ander aquarium staan 3 moeraschildpadden onophoudelijk te watertrappelen. Ze doen voortdurend hardnekkige pogingen om op een eilandje van hout te klimmen, dat in het midden van de bak op het water drijft. Mevr. Tjaden: „Dat lukt ze ook wel. Als ze er eenmaal op zijn, strekken ze zich helemaal uit en gaan onder de warmte van de lamp uitrusten. Het ergste met de moeraschildpadden is dat hun aquarium heel gauw smerig is. Het moet iedere dag uitgeboend en verschoond worden. Je moet er nu eenmaal wat voor over hebben. Het zijn leuke beesten. Ze weten precies wanneer ze iets krijgen en zwemmen dan steeds tegen het glas aan.”

DE VOGELS

Gedeeltelijk voor een raam in de huiskamer hangt een groot vogelhok. Zo heterogeen als de bevolking in de hele kamer is, zo heterogeen is ook de bevolking in de voliëre weer. Normaal kunnen grasparkieten en zebra-vinken elkaar niet uitstaan, en Japanse nachtegalen zijn ook nogal onverdraagzaam. Maar in de voliëre van de familie Tjaden leven 2 hele grote pruimekopparkieten met een even grote snavel als de hele lijfjes van de 2 zebra-vinken die er ook huizen. Verder leven er nog 1 grasparkiet en 1

